

ри. Неговото гордо писмо като държеше въ ръцѣ Геновини, седѣше та съ умъ ся биеше какво срѣдство да намѣта да му отмъсти.

И наистинѣ това срѣдство ето носи му го този момъкъ който сега влѣзва въ стайтъ му.

Този момъкъ, хубавецъ рыцарь на тридесетъ години, облѣченъ и нагызденъ съеъ всяко призиране за да бѣде угоденъ, не е другъ по сѣщйтъ отритнѣтъ годежникъ на Маріѣ Аркскѣ, Маркызъ Шатильонъ, братовчедъ на Дука Гьизскаго и посланикъ въ Неаполь на французскыйтъ въ Римъ посланикъ.

Като знаеше че Кардиналъ Мазарини, още и при двоеніето на Аннѣ Австрійскѣ, кроеше въ умътъ си какъ да испѣди Испанцытъ отъ Италиѣ, Маркызъ Шатильонъ тури на умътъ си да възведе на Неаполскый прѣстолъ Дука Хенриха Гьиза, внука на Анзійскытъ дукове, които другъ пѣтъ сѣ владѣли тѣзи държавѣ, най смѣлытъ по това врѣме владѣтель. Като обичаше до полудж Маріѣ Аркскѣ и гледаше че и тя го страстно обичаше, струваше му ся че привлича дукътъ като сполучи да земе дъщеріѣ му. Но излганъ въ това убѣжденіе, минуваше отъ тайната ратуваніе въ явното и ето го дошелъ да предложи на Геновини размиряваніето на Неаполитанцытъ.

Всякой лесно може да разбере съ колко присърце пріе това прѣдложеніе мятежникътъ който ядъ дыхаше.

Въ малко врѣме начерта планътъ си съ Маркыза.... Народътъ ядъ дыха поради несноснытъ данъцы..... една само искра доста е да подпали огнедышнятъ плавинѣ..... Управительтъ пада или ся срупава..... Французската флота стигва отъ Тулонъ..... Дукътъ Гьизскый ще долѣти отъ Римъ, Неаполитанцытъ ся размиряватъ.....

— И вы имъ ставате пръвъ министръ! си прѣсметваше Маркызътъ.